

Kaj Munk Nieuwsbrief

Nieuwsbrief nr. 2

Uitgifte per e-mail

1 augustus 2006

Oplage ca. 475

exemplaren

De nieuwsbrief verschijnt ter ere van de reünie, die georganiseerd gaat worden voor Kaj Munkers, die in de periode 1960-1980 op deze school hebben gezeten.

In dit nummer:

Redactioneel.....1

Op bezoek bij meester Aad van der Schenk.....1

“Weet je nog?”.....2

Stand van zaken.....2

Mazzel en lekker buitenspelen..... 3

Pompen of verzuipen.....3

Wonen op de grondvesten van de Kaj Munk 4

Geschiedenis van het ontstaan van de Kaj Munk.. 5

Redactie:

Bernard Grol

Dolly Huisman-Vink, abactis

Erna Grol-Vink, praeses

e-mailadres Dolly:

johnh@kabelfoon.nl

e-mailadres Erna:

erna12@xs4all.nl

Redactioneel

Erna Vink (nu Grol) 63-69

praeses

Van de praeses,

In deze nieuwsbrief kunnen jullie o.a. het interview lezen met meester Schenk. Hij heeft in de periode 1966-1970 op de Kaj Munk les gegeven. Zijn ordner met diverse KMS schoolkranten heb ik even in bruikleen. Ria Vogelpoel heeft kort op de Kaj Munk gezeten en is momenteel woonachtig op de plek waar de Kaj Munk vroeger heeft gestaan. Heel bijzonder vinden we dat.

Leen Spaans vertelt ons over de waterproblemen van toen in de kelder, waarmee Busink kampte en Wim Maalsen geeft ons een blik op zijn leven nu in Australië.

Dolly houdt ons op de hoogte van de laatste cijfers en Tim heeft een top 10 gemaakt, waarop ik graag wil inhaken.

Mijn top 10:

1. Het neuken met dhr. Busink
2. Stad in het jaar 2000 bij meester Schenk
3. G.O.B. (gehoorzaamheid, opletendheid en beleefdheid) en bidden bij mevrouw Moens
4. Schoolzwemmen, waarbij we met de bus werden opgehaald. Er zaten ook

altijd leerlingen van het speciaal onderwijs bij ons in de bus.

5. Klaar-over zijn op de Hengelolaan vlakbij de Bouwlustlaan

6. In de rij staan op 't plein. Twee tegels per groep werden ieder jaar weer wit geverfd, waar de voorste kinderen op moesten gaan staan.

7. De tafels hardop zeggen van 1 t/m 10

8. De klassenindeling 2 aan 2.

9. Kopje thee mogen halen voor de juf

10. Meterslange slingers maken van repen gekleurd papier.

Ik wens iedereen een fantastische vakantie en hoop dat jullie ons willen meehelpen met het zoeken naar alle onbekende Kaj Munkers.

Wie wil een andere top 10 laten zien voor de nieuwsbrief? Wie heeft een leuk Kaj Munkverhaal?

Stuur je kopij naar ons.

Op bezoek bij meester Aad van der Schenk

Erna Vink en Irene Houtman.

Op vrijdag 23 juni bezochten Erna Vink en Irene Houtman 'hun' meester van de vierde en vijfde klas op de Kaj Munk: meester Van der Schenk. Het was een warme, zonnige middag als we aanbellen bij zijn woning. Zijn vrouw Virgie doet open en heet ons welkom. Al gauw drukken we ook meester Van der Schenk de hand.... Zijn bruine krulhaar is wit geworden, en er is wel wat minder van dan vroeger, maar hij heeft nog steeds die diepliggende donkere ogen die nog steeds regelmatig vrolijk oplichten als hij zich over iets amuseert. Onder het genot van thee en koffie worden al gauw veel herinneringen opgehaald. Het album met foto's uit zijn Kaj Munk tijd ligt op tafel, en biedt al gauw aanleiding tot 'weet je nog.' 'oh, ja.. dat', en 'wie was dat ook weer...'

Aad van der Schenk heeft eigenlijk maar kort lesgegeven op de Kaj Munk.

v.l.n.r. Erna Vink, Aad van der Schenk en Irene Houtman

Hij kwam op 1 december van het schooljaar 1966-1967, als onderwijzer in dienst van de Kaj Munkschool. Vervroegd uit de militaire dienst, mede door inmenging van het schoolbestuur, trad hij er aan als onderwijzer. Hij was tot zijn diensttijd direct na zijn opleiding ingevallen op de Kaj Munk, en was blijkbaar zo goed bevallen dat Busink zich al tijdens zijn diensttijd inspande om hem als onderwijzer op de Kaj Munk te krijgen. Hij moest nog wel even een proefles geven. Tot zijn eigen ontzetting ging die proefles héél slecht, maar hij werd toch aangenomen. Zijn eerste en tweede jaar op de Kaj Munk was hij onze meester van klas 4b en daarna 5b. In oktober 1970, na krap 4 jaar leerkracht op de Kaj Munkschool, werd hij al benaderd om schoolhoofd te worden op de Albert Schweitzerschool. Die stap heeft hij gemaakt, al had hij achteraf – naar eigen zeggen - nog graag wat langer ervaring opgedaan bij Busink op 'diens' Kaj Munkschool.

Op de Albert Schweitzer-school kreeg hij aanvankelijk slechts een tijdelijke benoeming. Gelukkig werd die gauw omgezet in een vaste. Van daar vertrok meester Van der Schenk in 1975 naar Zoetermeer.

Daar heeft hij maar liefst 18 jaar de Prins Constantijnschool geleid. Na een fusie in 1993 is hij schoolleider geworden van de Oranjeschool in Rokkeveen. In het Zoetermeerse vierde hij - opnieuw na een fusie in

1996 - uiteindelijk als schoolleider van de Prins Claus-/Oranjeschool in december 2002 zijn afscheid.

Meester Aad van der Schenk heeft nog wel heel goede herinneringen aan zijn tijd op de Kaj Munkschool. Zo trouwde hij ongeveer gelijktijdig met zijn aanstelling op de Kaj Munk. Hij woonde met zijn vrouw aanvankelijk op een zolderetage aan de Hemsterhuisstraat gelegen in een echte volksbuurt. Dit laatste kon hij volgens schoolhoofd Busink maar beter niet aan de ouders vertellen. Op zijn volgende adres in De Gaarde was hij een soort van buurman van de meester van klas 6b: meester Besselaar. Het was ook gezellig met het team van leraren. Er waren memorabele schoolreisjes. Zo was er het bezoek aan kasteel Haarzuilen en die keer dat de kinderen in de speeltuin aan het spelen waren, men huiswaarts moest, en 'Busink op een tafel van het terras ging staan, waar ook andere bezoekers zaten, en heel hard op zijn fluitje flook...', dat waren van die momenten dat hij er even niet bij wilde horen, zo herinnerde Aad van der Schenk zich.

Het fotoboek bevat ook nog foto's van de 'stad 2000', een project dat Van der Schenk met 'onze' klas 5b had gedaan, en waarbij de leerlingen alleen of met tweetallen samen een 'stad van de toekomst' (het was 1967!) moesten maken uit stevig wit papier, en alleen met behulp van een potloodje, een ijzeren liniaal met metalen onderbord, mesje en wat lijm.

Meester Aad van der Schenk herinnert zich ook dat hij een keer mocht invallen voor Busink, en een hele ochtend de 'meester' was van klas 6a. In zijn

herinnering ging het echt 'super'. Alles was rustig, en het ging naar zijn idee echt heel goed. Busink vroeg hem de dag erna hoe het was geweest. 't ging geweldig.....'t ging fantastisch' antwoordde Van der Schenk. Busink antwoordde: 'tja, dat kwam omdat ze de hele ochtend bezig waren met turven hoe vaak jij je stopwoordje 'uiteraard' zei... ze kwamen tot meer dan 200 keer'.

Na een geanimeerd en gezellig gesprek van zo'n twee-en-een-half uur, en het maken van enkele foto's stapten we in de auto, terug naar Den Haag. Erna: 'Ik herinner me niet dat hij zo vaak 'uiteraard' zei'. Irene: 'Ik ook niet, dat waren vast de zenuwen.'

“Weet je nog?”

Tim Feenstra

“Weet je nog?”, die vraag heb ik al vele malen gehoord en ook zelf al vele malen gesteld als het over reünies ging. Bij de voorbereidingen van de reünie van de Kaj Munk School ging dat niet anders. Omdat het allemaal al zo lang geleden is, is het prettig te merken dat in die gesprekken via “weet je nog” er van alles weer naar boven komt wat je eigenlijk al niet meer wist. Kennelijk wordt er dan in je hoofd nog een reservebestand op je harde schijf aangesproken, wat stond op een plek waar zelfs de nieuwste Windows-versie het niet meer terug kon vinden.

Mijn top 10 van “weet je nog's?” van de Kaj Munk School van de laatste maanden is ;

- Het neuzen van de heer Busink
- Het schoolvoetballen
- De schoolmelk in kartonnen driehoekjes
- Het schoolzwemmen in Morgenstond

- Zakdoekje leggen
- De volkstuintjes met eigen verbouwde groente
- Het spelen op het aparte pleintje als je in de laagste klas zat
- De conciërge, de heer Kras
- De opgevoerde musical op de laatste dag dat je op school was (voor de meeste na ongeveer 1200 dagen les te hebben gehad op de Kaj Munk School, een heel prettig gevoel !)
- De uitgedeelde bijbels na de laatste schooldag

De stand op dit moment.

Dolly Vink (nu Huisman)
abactis 59-60 en 62-65

Er is afgelopen maand heel druk gemaïld en gezocht. Mede door jullie inspanningen zijn er nu 1073 namen van Kaj Munkers bekend, een groei van 70; van 61 hebben we ook daadwerkelijk een adres! Het gevolg is natuurlijk wel, dat er nu nog 599 adressen van oud-leerlingen gevonden moeten worden. Jullie hulp is vanzelfsprekend onmisbaar!

Van de 1^e nieuwsbrief zijn 423 exemplaren per e-mail verstuurd en 10 per TPG naar oud-docenten. Nogmaals hartelijk dank voor de leuke reacties, die we mochten ontvangen, dat geeft ons nieuwe energie om weer door te gaan ☺

Mazzel en lekker buitenspelen

Wim Maalsen 60-66

Wat had ik een mazzel zeg; Theodoor van Boven, een van mijn beste jeugd vrienden (en in de zomer van 2002 hadden we een onwijs gezellige dag in Amsterdam met zijn gezin), legde de eerste steen van de Kaj Munk School; ja, ja!! Dus de toon van de school zat gelijk al goed. De gevoelens voor de school zijn natuurlijk wel nauw verbonden met het opgroeien in die bepaalde tijd; ik heb dus een verschrikkelijke jeugd gehad, mijn broer Dickie (nu Dirk!) en ik moesten altijd buiten spelen en we mochten nooit naar binnen tot dat de straatlichten aangingen en in de zomervakantie nog veel erger,.....

Nieuwsbrief 2. Kaj Munk

onze moeder nam ons bijna elke dag naar het strand, gewoon kindermishandeling!!!

Dus weer mazzel, alleen tv op woens- en zaterdagmiddag voor een uurtje bij de burens en daardoor speelde je zoveel met elkaar op straat en op die “verboden te voetballen” stukjes gras tussen de flatgebouwen waar je heel erg snel leerde hoe met anderen op te schieten omdat je anders niet aan een potje voetbal mee kon doen, en als een “rauser”(?) kwam je al helemaal niet aan de beurt en zo begon je stukje bij beetje een sociaal iemand te worden.

Wat mij ook nog bijstaat zijn de zwemlessen; met de bus op maandagmorgen in het donker naar het zwembad in Rijswijk, dat was voor mij een hele bijzonder sfeertje. Een paar jaar later begon ik zelf als assistent-instructeur les te geven in datzelfde bad bij “Onder Ons” op zaterdagmiddag.

En de mazzel(!) daarvan,.....ik geef nog steeds graag zwemles(het is zelfs een missie van me om kinderen de schoolslag aan te leren!)

Ook mazzel dat ik een vriend zoals Flip Kouwen had, waarmee je elke dag optrok naar en van school voor zes jaren lang en wiens ouders ook een beetje jouw ouders werden. Je deelde lief en leed.

Meneer Busink, die zo'n reus van een man leek en een neus van een ondeugend jongentje had!! Hij schreef me nog zelfs een fijne brief voor ons trouwen, die ik nog steeds heb.

Voor mij was het mooiste jaar de 5e klas met men. Dubbeld; heerlijk voorlezen uit Biggles en Hagenbecks Circus (allemal verhalen over exotische landen en avonturen die ook bijeen droegen om zelf ook die wonderlijke wereld te gaan bekijken), maar ook de natuur in om vogeleien te zoeken en te vissen aan de Wernetjessloot op sommige woensdagmiddagen.

Ook een grote indruk heeft Anton Geesink op mij gemaakt in 1964, toen hij in Tokyo de goude medaille won, de manier waarop hij het gedaan heeft en hoe hij zich gedroeg is nog steeds een inspiratie voor me.

Mijn rapporten hadden het vaak over dat ik een beetje te druk was, m'n (school) werktempo te langzaam, maar m'n belangstelling was erg goed, en het leuke is; ik ben nog steeds zo!!

Dat is aan een kant een beetje problematisch, speciaal omdat ik nu zelf lesgeef (lichamelijke opvoeding op de middelbare school), maar ik vind

gewoon dat het onderwijs zichzelf toch wel vaak een beetje te serieus neemt.

De grootste mazzel voor mij is nog steeds dat ik in 1972 mijn vrouw, Jill, ontmoette (zij was een Australische die door Europa aan het rondreizen was) en dat ik daardoor in 1974 naar Australië emigreerde. Na allerlei omzwervingen (wij wonen bv. op een boerderij waar we slachtvee fokken) ben ik uiteindelijk in het onderwijs gekomen (nadat ik hier aan de universiteit een graad in de inspanningsfysiologie en een akte lich.opv. heb gehaald.) en ik ben hard bezig met

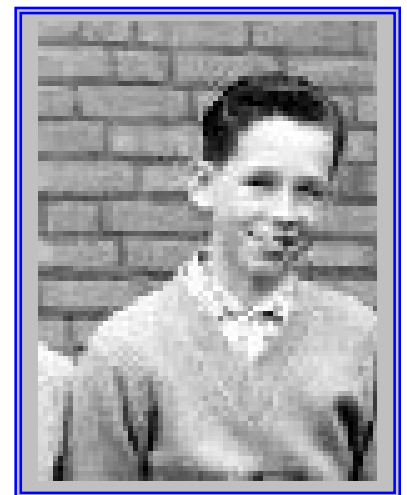

Wim Maalsen nu

die teenagers te indoctrineren dat lekker met elkaar buiten dingen doen is eigenlijk wel heel erg goed voor je!! En als je ze zou vragen waarom Mr.” M” dat nou zo belangrijk vindt dan zullen ze meestal antwoorden met “ When I was a boy in Holland.....!!!”

Pompen of Verzuipen

Leen Spaans 59-61

Leen Spaans 1960

In het schooljaar 1959/60 was de school aan de Eendstede nog nieuw en had last van kinderziektes. Er was nog

geen hek om het plein, er was nog geen fietsstalling, de straat was nog een zandpad en het verlaagde deel van het plein moest nog worden afgemaakt. Binnen was ook niet alles in orde.

Na een flinke regenbui bleek de stookkelder onder water te staan. Helemaal aan het einde van de gang, aan de noordkant, bevond zich een deur, die maar door weinig leerlingen gebruikt zal zijn. Je had daarachter ook niks te zoeken. Er was een steile trap, die je naar een grote ruimte bracht met vooral een enorme verwarmingsketel. Verder wat losse rommel, die was achtergelaten na de bouw. Busink stond breed in de deuropening in de klas, in korte broek en sandalen, zoals de meeste jongens ook droegen, maar dan in vervaarlijk grote maat. Een reus leek die man, zoals hij daar de deuropening vulde. "Ik heb twee sterke kerels nodig", baste hij. Welke jongen wil dat niet zijn ! Als een van de langsten van de klas stak ook ik mijn vinger op. En ik werd uitverkoren. Trots volgde ik de directeur, die kennelijk mijn verborgen krachten had herkend. Hans Rose, een stuk kleiner, moest ook mee. "Klein, maar vast toch sterk", zal ik wel gedacht hebben. Busink bracht ons naar de stookkelder. Hij deed de deur open en we zagen onmiddellijk waar we voor nodig waren. Er stond wel een halve meter water in. Busink deed zijn sandalen en sokken uit en dat moesten wij ook doen. "Niet bang zijn", zei hij, het is schoon grondwater, van de regen". En hij deed met een handzwengelpomp voor, wat hij van ons verwachtte. "Pompen, jongens, anders verzuipen we. Zo doe je dat. Ik kom over een uurtje wel kijken." Het leek een simpel klusje, als je Busink zo soepel zag zwingelen. Maar toen hij weg was viel het vies tegen. Helemaal voor Hans, die een beetje boven zijn macht moest reiken om de zwengel helemaal heen en weer te laten gaan. We vonden het vreselijk interessant en spannend, fanta-seerden er ratten en lijken bij, die te zien zouden zijn als we het water vlug weg kregen. We pompten uit alle macht. Toen Busink na geruime tijd terugkwam leek hij toch niet erg tevreden, er stond nog veel te veel water. "Jullie pompen toch wel de goede kant op, hè", vroeg hij kritisch. De volgende

dag voelde je je rug en armen wel, maar je stelde je niet aan. Wij pompten voor de school en het vaderland. Nog vele malen probeerden we na iedere flinke regenbui de kelder droog te pompen. Onze kaplaarzen stonden inmiddels op school, bovenaan de trap.

Leen Spaans en Hans Rose

We hoopten vaak, dat het maar hard mocht gaan plenzen. En we gingen er ook steeds langer over doen en vertelden daar gewichtig over. Geen meisje durfde die stookkelder in, dus je kon er danig op los fantaseren hoe eng het er wel niet was. Imponeren was nu eenmaal een belangrijk bestanddeel van het versieren. Busink had het veel te druk met het inschrijven van al die nieuwe leerlingen uit de nieuwe wijk. Er kwamen er dagelijks bij. Wij waren de vaste pompploeg en hij liet het helemaal aan ons over, zonder controle. Opeens was het over. Misschien, dat er een noodzakelijke reparatie was verricht. Of Gijzel had geklaagd, dat hij zijn leerlingen zo niet kon laten overgaan. Als we steeds ondergronds waren viel er teveel leestijd uit, natuurlijk. Toch hebben we de school aan het eind van het jaar in de zesde verlaten met het trotse gevoel, dat dankzij ons het gebouw niet was weggezakt in de prut van de nieuwbouw. De straten waren immers ook nog vaak een vreselijke modderpoel, niet om door te komen. Nou dan !

Leen Spaans nu.

Wonen op de grond-vesten van de Kaj Munkschool

Slecht schooladvies – Begin van een trouwe vriendschap

Ria van Vogelpoel (47 jaar)

Mirjam Imthorn en Ria van Vogelpoel

Ik ben in 1970 naar de Middenstede verhuisd en kwam uit het centrum. Ik ben in de zesde klas op de Kaj Munkschool gekomen, het laatste schooljaar dus. Deze school was verder met de leerstof en ik heb de eindtoets helaas niet goed gemaakt, zodat mijn advies het LHNO was (lager huishoud- en nijverheids-onderwijs). Ik heb in 1971 mijn hartsvriendin Marjan Imthorn ontmoet, toen 13 jaar (zij is bijna 1 jaar ouder als ik) en zij ging ook naar de huishoudschool. (zie ook nieuwsbrief nr 1. red.)

Op de Kaj Munkschool heb ik helaas niet veel herinneringen. Ik heb ook geen foto van het laatste basis-schooljaar, omdat de fotograaf dat jaar niet was langsgekomen. Dit vind ik erg jammer, omdat ik altijd de schoolfoto's trouw bewaar.

Ik herinner me wel meester Busink, de hoofdmeester. Hij was in 1971 voor het eerst opa geworden en dit moest op de hele school worden gevierd. Op de handwerklessen maakten wij allerlei projecten voor het kersverse kleinkind. Ik herinner mij dat ik een soort opgevulde vis maakte van viltlapjes, hij was bijna levensecht. De Kaj Munkschool was wel een strenge school. Als je in de klas zat keek je regelrecht in de woonkamers van de omwonenden, de school stond

temidden van flatgebouwen, die er nog steeds bewoond staan. Toen wij het advies van de huishoudschool kregen was ik er niet blij mee, omdat de meeste kinderen van mijn klas naar de mavo of de havo gingen. Ik heb mijn ouders nog gevraagd of zij met meester Bussink wilde praten of er toch nog een mogelijkheid was om naar de mavo te gaan. Maar deze bleek onvermuvbaar en ging geheel op het advies van de toets af. Ik heb een aantal jaren met Marjan Imthorn op de Vierde Christelijke Huishoudschool gezeten aan de Wolweversgaarde 170 te Den Haag. Tot 1974. Mijn goede vriendin moest wegens de gezondheid van haar vader naar Delfzijl verhuizen. Ik vond dat niet leuk en probeerde mijn familie ertoe over te halen dat wij ook naar Groningen gingen verhuizen, maar dit lukte niet. Achteraf ben ik wel blij dat ik nog in Den Haag woon.

Ik heb de huishoudschool goed doorlopen maar wilde toch verder gaan leren, ik ben toen in de mavo-3 beland (dat was destijds niet gewoon, er moesten heel wat gesprekken aan voorafgaan om dit te bewerkstelligen), toen mavo-4, en was ik de beste leerling van de hele mavo-afdeling en ben doorgestroomd naar de havo (via Dalton mavo naar Simon Stevin College). Daarna ben ik naar het vwo doorgestroomd, ben met goede cijfers geslaagd. Heb daarna een 1-jarige secretaresseopleiding gevolgd. Ben daarna in de avonduren exacte vakken gaan studeren en heb deze ook tot vwo niveau behaald. Wilde aanvankelijk medicijnen studeren en ben ingeloot in Rotterdam, maar vond dit toch niet mijn richting. Daarna heb ik een aantal jaren gewerkt en ben vervolgens begonnen om in de avonduren Rechten in Leiden te gaan studeren. In 1998 ben ik afgestudeerd en ben sedert 1999 werkzaam op een octrooibureau in Scheveningen.

Mijn vriendschap met Marjan Imthorn die ik als mijn eigen zuster beschouw dateert vanaf 1971 en is nu al 35 jaar oud. Ik heb nog een foto uit die tijd. Deze foto is genomen op het toenmalige Vendetplein toen wij 12-13 jaar waren. Marjan en ik spreken nog

vaak over de leuke tijd van vroeger. Het is jammer dat zij zo ver weg woont, maar wij bellen elkaar geregeld op en kletsen tot vaak middernacht door.

Nu wil het lot ook dat mijn huis dat ik in 1995 heb gekocht op precies hetzelfde grondgebied staat als de toenmalige Kaj Munkschool. Ik snap nog steeds niet waarom de school is afgebroken? Wat van de Kaj Munkschool is overgebleven is de gymzaal die door de sportschool op de hoek van de straat is overgenomen. Ik voeg ook een plaatje bij van het bouwterrein waarop de koophuizen zijn gebouwd.

Al met al kan ik zeggen dat ik dankzij de Kaj Munkschool mijn hartsvriendin Marjan Imthorn heb ontmoet, maar dat de toenmalige schoolleiding mij een verkeerd advies heeft gegeven. Ook ben ik dankbaar voor het huis waarin ik nu woon. Als ik in mijn prachtige tuin zit te mijmeren, dan denk ik vaak terug aan de schooltijd op de Kaj Munkschool en aan die onbezorgde tijd van vroeger. Zoals u weet, staat Den Haag Zuid-west op de nominatie voor sloopplannen van de gemeente. Vanaf 2007-2010 zullen de flatgebouwen rondom mijn huis gesloopt worden en plaats maken voor laagbouw en o.a. koopwoningen. Ik juich dit plan van de gemeente toe, maar er zijn vele tegenstanders die graag in de flats willen blijven wonen. De plannen zullen de buurt een goede opknapbeurt geven en een goede impuls geven voor onze buurt. Mijn moeder die nog steeds in de Middenstede woont zal ook haar huis moeten verlaten. Zij hoopt op een laagbouwhuis in de buurt van mijn huis. Ik woon met mijn zoon van bijna tien jaar en mijn dochter van bijna dertien jaar in de Kortestede 2-P en ben nog steeds tevreden met mijn huis. Mijn zoon zit op de Prof Mr Anemaschool, vlakbij ons huis gelegen, een paar honderd meter van het huis vandaan. Wie weet, als deze school wordt afgebroken.....koopt hij misschien later ook een huis gebouwd op de grondvesten van zijn basisschool!

Geschiedenis van het ontstaan van de Kaj Munk

Toen de wijk Bouwlust zich in 1957 sterk uitbreidde, ontstond de behoefte aan een nieuw schoolgebouw. Daarom werd de Albert Schweitzerschool gesplitst en ontstond de Hervormde Opleidingsschool "Bouwlust". De voor-

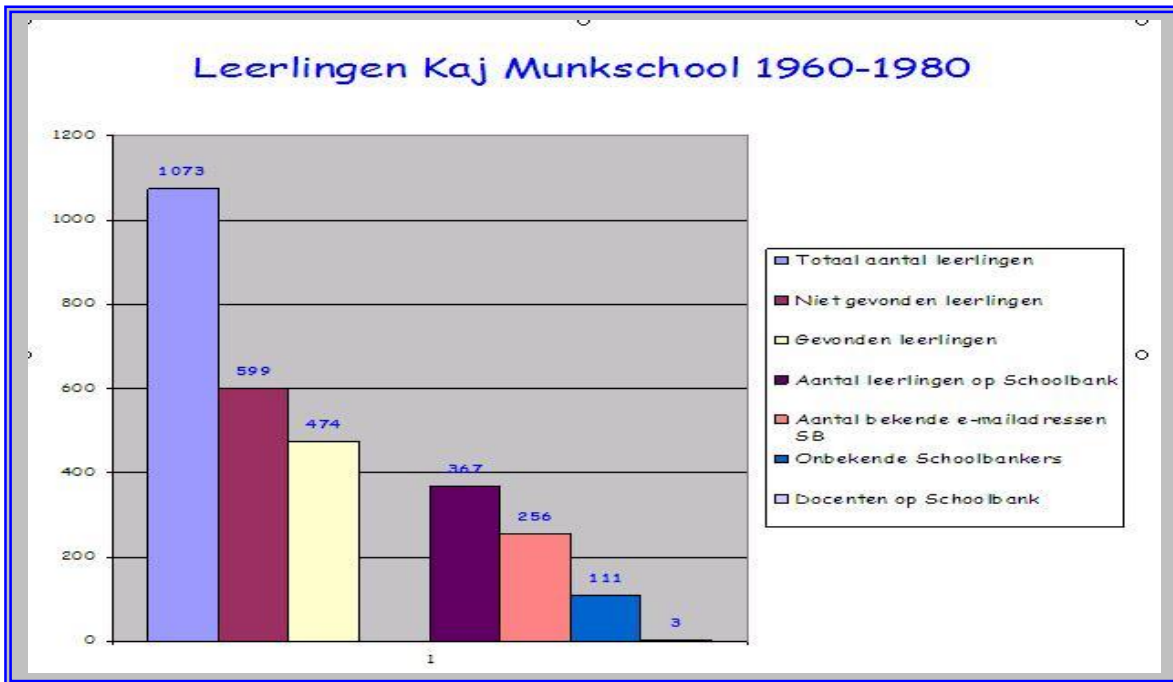
lopige huisvesting vond plaats in de openbare lagere school aan de Marterrade en in een houten noodschool aan de Werkzijde. Tot hoofd werd benoemd de heer Stuyver uit Zaandam, die door bijzondere omstandigheden per 31 januari 1959 ontslag nam. 1 maart 1959 kwam de heer P. Busink, destijds hoofd van een school in Rotterdam, om de leiding van de school op zich te nemen. Door de verdere uitbouw van de wijk "Bouwlust" werden de volgende scholen gebouwd:

De Kagawaschool Laagveen, Prof Kraemerschool, Pachtersdreef, Dr Visser 't Hooftschool, Zwaardvegersgaarde.

De Kaj Munk, het mooie, in de bouwwereld bewonderde, schoolgebouw kon in 1959 officieel geopend worden. De eerste steen werd in juni 1959 gelegd door de zoon van ds. Van Boven; Theodoor van Boven.

Nieuwbouw op de plaats van de Kaj Munk

Huidige stand van zaken met betrekking tot het aantal leerlingen en docenten die bekend zijn bij de redactie

Stadswijk in het jaar 2000. Project uit de 5^e klas